NORAKSTS

Lieta Nr.A42834609
A00628-10/34

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2010.gada 15.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties pieteicējam *A.J.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *L.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.J.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 11.maija lēmuma Nr.1635 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 13.februārī plkst.20.50 Rīgā pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā *A.J.* (turpmāk – pieteicējs) vadīja transportlīdzekli BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 3.rotas jaunākais inspektors, veicot transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontroli 528.ceļa zīmes darbības zonā, konstatēja transportlīdzekļa ātrumu 67 km/h (minimālais ātrums 62 km/h), pie maksimāli atļautā ātruma 20 km/h, kā arī konstatēja, ka transportlīdzeklis bija aprīkots ar ierīci, kas var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērierīču raidītos signālus. Par minēto faktu 2009.gada 13.februārī pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA494853 (turpmāk – protokols).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieces 2009.gada 10.marta lēmumu Nr.050/PA494853 (turpmāk – sākotnējais lēmums) konstatēts, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 116.punkta prasības, tādējādi izdarot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta 14.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Savukārt saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta 17.daļu administratīvo pārkāpumu kvalificēt nav pamata, jo nav konstatētas visas nepieciešamas administratīvā pārkāpuma sastāvdaļas. Pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 95 apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 11.maija lēmumu Nr.1635 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[1.1] Nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, nav saskatāms saprātīgs pamatojums un izskaidrojums tam, kāpēc policijas darbinieki apturētu tieši transportlīdzekli, ja pieteicējs nepārkāpa CSN prasības. Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas liecinātu par to, ka policijas darbinieki bija tieši vai netieši ieinteresēti protokola noformēšanā. Policijas darbinieku darbā pārkāpumi nav konstatēti.

[1.2] Ar lietā esošajiem pierādījumiem pierādīta pieteicēja vaina LAPK 149.^{8}panta 14.daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to protokols sastādīts un administratīvais sods ir piemērots likumīgi un pamatoti.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, 2009.gada 10.jūnijā pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Lietas izskatīšanas laikā netika pieņemti ziņojumi no inspektoriem *D.R.* un *R.K.*, kaut gan inspektors *N.L.* atzīst, ka transportlīdzekli apturēja *R.K.*. Līdz ar to *N.L.* ziņojumā paskaidrojumi sniegti no trešās personas vārdiem, bet apgalvojums, ka protokola sastādīšanas brīdī pieteicējam tika uzdoti jautājumi un protokolā atzīmēts viss, ko nosauca pieteicējs, neatbilst patiesībai. *N.L.* nevarēja novērot ziņojumā izklāstītos notikumus, jo visu laiku atrādās dienesta automašīnā. No pieteicēja iesniegtā videomateriāla ir redzams, ka policijas darbinieks, sastādot protokolu, atradās dienesta automašīnā un neuzdeva pieteicējam jautājumus.

[2.2] Protokolā nepamatoti norādīts, ka transportlīdzeklis bija aprīkots ar ierīci, kas var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērierīču raidītus signālus vai rādīt traucējumus šo mērierīču darbībai, jo tas netika konstatēts, kad ierādās policijas vienības „Alfa" darbinieki.

[2.3] Policijas darbinieks atstāja bez ievērības pieteicēja argumentu, ka ātruma mērīšanas brīdī transportlīdzeklim blakus brauca cita automašīna. Pieteicējam ir šaubas, ka mērierīces fiksētais ātrums attiecas uz transportlīdzekli.

[3] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minēto. Papildus norādīja, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka policijas inspektori prot rīkoties ar radaru.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[4] Pieteicējam piemērots administratīvais sods Ls 95 par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{8}panta 14.daļā.

CSN 116.punkts noteic, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta 14.daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 km/h līdz 50 km/h ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņdesmit līdz simt latiem.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta 14.daļu, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 41 km/h līdz 50 km/h vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[5] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2009.gada 13.februārī plkst.20.50 pieteicējs vadīja transportlīdzekli Rīgā pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā, vietā, kas apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

Lietā ir strīds par to, vai policijas inspektora fiksētais ātrums 67 km/h ir attiecināms uz transportlīdzekli.

[6] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā

ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, pieteicēja paskaidrojumi, policijas darbinieku ziņojumi, citi dokumenti, videoieraksti, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[6.1] 2009.gada 13.februāra protokols *(lietas 20.lapa)* par to, ka 2009.gada 13.februārī plkst.20.50 pieteicējs vadīja transportlīdzekli Rīgā pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā ar ātrumu 67 km/h (minimālais ātrums 62 km/h) pie maksimāli atļautā ātruma 20 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Stalker" Nr.AT 80404, kura mērījums pieteicējam tika uzrādīts.

Pieteicējs protokolā norādīja, ka ierakstītajam nepiekrīt un noteikti apstrīdēs.

[6.2] Jaunākā inspektora *N.L.* 2009.gada 23.aprīļa ziņojums *(lietas 23.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2009.gada 13.februārī pildīja dienesta pienākumus kopā ar inspektoriem *D.R.* un *R.K.*. Plkst.20.50 transportlīdzeklim, kas brauca pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā, tika fiksēts ātrums 67 km/h pie atļautā ātruma 20 km/h. Transportlīdzekli apturēja inspektors *R.K.*. Par pārkāpumu tika sastādīts protokols, pēc kura sastādīšanas inspektors pieteicējam uzdeva jautājumus par darba vietu, mēneša ienākumiem un apgādājamām personām. Protokolā tika atzīmēts viss, ko nosauca pieteicējs. Pieteicējs protokolu parakstīja. Uzreiz pēc ātruma fiksēšanas pieteicējam tika uzrādīts radara mērījums. Ātruma fiksēšanas brīdī transportlīdzeklis bija vienīgais šajā ielas posmā.

[6.3] Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" 2008.gada 9.aprīlī izsniegtais verificēšanas sertifikāts Nr.E0313V08 *(lietas 25.lapa)*, derīgs līdz 2009.gada 8.aprīlim, par to, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Stalker" Nr.AT 80404 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punktā minētajām prasībām.

[6.4] Videoieraksts *(lietas 11.lapa)*.

[7] Novērtējot [6] konstatētos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kā arī vadoties pēc tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa atzīst, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{8}panta 14.daļā.

[7.1] Pieteicējs uzskata, ka mērierīce, kas izmantota transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontrolei, nevar būt objektīvs pierādījums, tā kā tā neuzrāda fiksētā ātruma laiku un saistību ar transportlīdzekli.

Tiesa konstatē, ka transportlīdzekļa ātrums fiksēts ar lietošanai derīgu autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci – radaru „Stalker" Nr.AT 80404.

Braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, tātad arī radars „Stalker", ir pieļaujamas kā pierādīšanas līdzeklis, jo tas noteikts ārējā normatīvā aktā. Pierādījumi, kas iegūti un procesuāli nostiprināti ar šiem līdzekļiem, var kalpot par pierādījumiem administratīvajā lietā.

Turklāt pieteicējs nenoliedz, ka radara fiksēto ātrumu policijas inspektors, apturot transportlīdzekli, viņam uzrādīja.

Kaut arī konkrētās ātruma fiksēšanai lietotās mērierīces tehniskās iespējas nenodrošina vienlaicīgu fiksētā ātruma un transportlīdzekļa identifikāciju, tiesa norāda, ka

šādas mērierīces lietošana braukšanas ātruma kontrolei ir pieļaujama. Cēlonisko sakaru starp transportlīdzekli un fiksēto ātrumu konstatē kompetentā iestāde un tiesa, vērtējot pierādījumus to kopsakarā.

[7.2] Apstākli, ka radara mērījums ir veikts tieši transportlīdzeklim, apstiprina policijas inspektors, kurš [6.2] ziņojumā norādījis, ka transportlīdzekļa ātruma fiksēšanai netraucēja citas automašīnas. Savukārt pieteicēja apgalvojums, ka radara mērījums attiecināms uz citu automašīnu, neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Tiesas ieskatā pieteicēja iesniegtais videoieraksts [6.4] neapliecina, ka ātruma fiksēšanas brīdī bija intensīva satiksme, kas neļāva policijas darbiniekiem objektīvi identificēt ātruma pārkāpēju. Tiesa uzskata, ka ceļa posmā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 20 km/h, policijas darbiniekiem nav grūtību vizuāli noteikt, kurš transportlīdzeklis pārsniedz pieļaujamo ātrumu vairāk kā trīs reizes.

Tiesa norāda, lai amatpersonas sniegtās ziņas atzītu par nepatiesām, nepieciešams konstatēt apstākļus vai iemeslus, kas likuši nepatiesas ziņas sniegt. No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas ļautu secināt, ka policijas darbinieks būtu apzināti sniedzis nepatiesas ziņas, tieši vai netieši būtu ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ un ka policijas darbinieka objektivitāte būtu apšaubāma. No policijas darbinieka paskaidrojuma nav konstatējams, ka policijas darbinieks transportlīdzekli būtu sajaucis ar citu.

Likums „Par policiju" un LAPK deleģē policijas darbiniekiem tiesības fiksēt administratīvos pārkāpumus un sastādīt administratīvos protokolus. Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka policijas darbinieks ir rīkojies savas kompetences ietvaros.

Pieteicējs uzskata, ka policijas inspektora neobjektivitāti apstiprina apstāklis, ka protokolā ierakstītas ziņas, ko pieteicējs inspektoram *N.L.* nav sniedzis. Taču tiesa nekonstatē nevienu pierādījumu, kāpēc policijas inspektoram būtu bijis nepieciešams pašam izdomāt informāciju par pieteicēja mēneša ienākumiem un apgādājamām personām, ja pieteicējs to nenorādīja. Šai informācijai nav nekādas nozīmes administratīvā pārkāpuma konstatēšanā un soda piemērošanā un protokolu bija iespējams noformēt arī bez šīs informācijas norādīšanas.

Līdz ar to tiesa priekšroku dod policijas darbinieka norādītajām ziņām, nevis pieteicēja sniegtajam notikumu izklāstam.

[7.3] Pieteicēja šaubas par policijas inspektora prasmēm rīkoties ar ātruma kontroles mērierīci tiesa noraida kā nepamatotas.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pants paredz noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolēt Valsts policijai. Tātad likumdevējs braukšanas ātruma kontroles funkciju deleģējis Valsts policijai. Līdz ar to tiesa izslēdz varbūtību, ka Valsts policijas vārdā to būtu veicis nekompetents inspektors.

[7.4] Apstāklis, ka atbildētājs nav pieņēmis ziņojumus no diviem citiem policijas inspektoriem, kuri tieši apturēja transportlīdzekli un sarunu ar kuriem pieteicējs fiksējis [6.4] videoierakstā, tiesas ieskatā nemaina pārkāpuma būtību. Tiesa, [7.2] vērtējot policijas inspektora *N.L.* ziņojumā izklāstītos faktus, atzina par pietiekošu administratīvā pārkāpuma pierādīšanai to informāciju, ko inspektors pats redzējis un konstatējis.

Līdz ar to inspektoru *D.R.* un *R.K.* paskaidrojumiem par braukšanas ātruma pārkāpumu būtu tikai papildinoša loma.

[7.5] Savukārt pieteicēja [2.2] argumentam lietā nav nozīmes, tā kā par šo pārkāpumu pieteicējs nav ticis administratīvi sodīts pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ.

[8] Pieteicējam piemērotās LAPK normas sankcija paredz naudas sodu no Ls 80 līdz Ls 100.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos

un pastiprinošos apstākļus. Tas nozīmē, ka atbildētājam bija jāpieņem satura izvēles administratīvais akts un, nosakot sodu, jāizdara lietderības apsvērumi.

No LAPK 33.panta otrās daļas un 34.panta otrās daļas izriet, ka atbildētājam, izlemjot administratīvā pārkāpuma lietu, bija jāvērtē arī konkrētā pārkāpuma iespējamais apdraudējums satiksmes drošībai, - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums, un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi. Šie apstākļi varēja tikt atzīti gan par atbildību mīkstinošiem, gan atbildību pastiprinošiem.

Pieteicējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērots naudas sods Ls 95 apmērā. Līdz ar to ir svarīgi noskaidrot, vai atbildētājs nav pieļāvis kļūtu lietderības apsvērumu izdarīšanā, pieņemot šāda satura administratīvo aktu.

Sākotnējā lēmumā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti, bet kā atbildību pastiprinoši apstākļi minēti LAPK 34.panta otrajā daļā norādītie. Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve norādīja, ka atbildību pastiprina apstāklis, ka pārkāpums izdarīts diennakts tumšajā laikā, un fakts, ka pieteicējs gada laikā četras reizes ir administratīvi sodīts *(tiesas sēžu protokols, lietas 33.lapa).*

Informācija par pieteicēja izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem *(lietas 24.lapa)* apstiprina, ka gada laikā pieteicējs divas reizes ticis sodīts par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējs gada laikā atkārtoti ir izdarījis līdzīgu pārkāpumu šajā lietā konstatētajam.

Konkrētais administratīvais pārkāpums izdarīts februārī, plkst.20.50, tātad – diennakts tumšajā laikā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājs pareizi konstatējis atbildību pastiprinošos apstākļus.

Papildus tiesa uzskata, ka pieteicēja atbildību pastiprina arī tas, ka pārkāpums izdarīts ziemas mēnesī, kad iespējams brauktuves apledojums. Turklāt lietā nav strīda, ka pārkāpums fiksēts ceļa posmā, kur uz ielas mākslīgi radīti ātrumu ierobežojoši šķēršļi, kas liecina par to, ka transportlīdzekļu vadītājiem jābūt īpaši uzmanīgiem ātruma izvēlē gājēju intensitātes dēļ. Tādējādi tiesa atzīst, ka CSN neievērošana no pieteicēja puses varēja radīt bīstamus draudus satiksmes drošībai.

Atbildību mīkstinošus apstākļus pieteicēja rīcībā tiesa nekonstatē.

[9] LAPK 22.pants noteic, ka administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot [8] konstatēto, tiesa secina, ka pieteicējam piemērotais administratīvais sods Ls 95 apmērā ir uzlikts piemērojamās tiesību normas ietvaros, noteikts atbilstoši un samērīgi ar izdarīto pārkāpumu.

[10] Ievērojot [7] – [9] minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs ir administratīvi sodīts par LAPK 149.^{8}panta 14.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu pamatoti un likumīgi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, 281.^{1}panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 11.maija lēmumu Nr.1635, bet *A.J.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Apšeniece

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ L.Apšeniece
Jelgavā, 2010.gada 15.martā